

Arrest

nr. 89 462 van 10 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 25 juli 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 16 juli 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 september 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat H. VAN NIJVERSEEL verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 16 juli 2012 geeft de gemachtigde aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering af. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt :

"[...] krachtens artikel 7 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen :

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten ;

8° wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging ;

[...]

Artikel 74/14 §3, 1° : er bestaat een risico op onderduiken

[...]

Reden van de beslissing :

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.

Geen arbeidskaart/Geen beroepskaart – PV nr Zal later door RVA opgesteld worden

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 17/09/2009 en op 15/04/2011.

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, ... om de volgende reden :

Betrokkene kan met zijn eigen middelen niet wettelijk vertrekken.

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig paspoort voorzien van een geldig visum, hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten data an hem afgeleverd zal worden.

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfsituatie, zodat een gedwongen terugkeer noodzakelijk is.

Gezien betrokkene zonder arbeidskaart aan het werk was, bestaat er een risico dat hij zijn illegale praktijken verder zet.

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn/haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden ;

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van dienst vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Istanbul.

[...]

In uitvoering van artikel 74/11, §1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van drie jaar omdat :

1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of ;

2° niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan.

[...]

Reden van de beslissing :

Geen arbeidskaart/Geen beroepskaart – PV nr zal later door RVA opgesteld worden

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 17/09/2009 en op 15/04/2011,

[...]"

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt in de nota met opmerkingen een exceptie van onontvankelijkheid op in de mate dat de verzoekende partij het beroep tot schorsing en nietigverklaring richt tegen de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering.

Artikel 71 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) bepaalt dat de vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van de artikelen 7, 8bis, §4, 25, 27, 29, tweede lid, 51/5, §1, tweede lid, en §3, vierde lid, 52/4, vierde lid 1, 54, (...), 74/6 en 57/32, §2, tweede lid tegen die maatregel beroep kan instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. De bestreden beslissing werd onder meer genomen op grond van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet. De genoemde bepaling is dus van toepassing en de exceptie is gegrond.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werpt ambtshalve een exceptie van onontvankelijkheid op aangezien de bestreden beslissing onder meer werd genomen in toepassing van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet.

Artikel 5 van de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. 17 februari 2012) heeft artikel 7 van de wet van 15 december 1980 gewijzigd, waardoor het eerste lid van het artikel als volgt luidt: *“Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de Minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde datum te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde datum te verlaten afgeven.”* Bijgevolg beschikt de minister c.q. de staatssecretaris niet meer over een discretionaire bevoegdheid wanneer artikel 7, eerste lid, 1°, 2°, 5°, 11° of 12° van de wet van 15 december 1980 dient toegepast te worden. *In casu* werd de bestreden beslissing onder meer op grond van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet genomen. De verzoekende partij betwist evenmin de feitelijke motieven van de bestreden beslissing. Bij een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel vermag de staatssecretaris niet anders dan in uitvoering van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, opnieuw, na te hebben vastgesteld dat de verzoekende partij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de wet van 15 december 1980 vereiste documenten, een bevel te verlenen om het grondgebied te verlaten. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan de verzoekende partij geen nut opleveren.

In een eerste en tweede middel werpt verzoekende partij onder meer de schending op van de artikelen 8 en 12 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

In een eerste middel betoogt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing artikel 8 EVRM schendt. Zij stelt dat zij sinds één jaar een relatie heeft met mevrouw N. D.. Zij vormen een ware gezinscel aangezien zij reeds sinds september 2011 samenwonen. De relatie tussen beiden is stabiel en duurzaam. Het huwelijk tussen beiden is gepland op vrijdag 10 augustus 2012. Verzoekende partij verwijst naar stuk 5. Vele personen getuigen graag over de goede relatie tussen verzoekende partij en mevrouw N.D. en over de integratie van de verzoekende partij, zoals mevrouw L. P. (stuk 6), de heer S. D. (stuk 7), mevrouw J. L. (stuk 8), mevrouw D. T. (stuk 9) en de heer M. F.-B. (stuk 10). Aangezien de verzoekende partij een feitelijk gezin vormt met een vrouw van Belgische nationaliteit, kan zij zich ten volle beroepen op artikel 8 EVRM. In de bestreden beslissing wordt bovendien geen enkel element aangehaald dat aantoonde dat een schending van het recht op gezins- en familieleven in hoofde van verzoekende partij en haar partner noodzakelijk is in een democratische samenleving en dat een ander, hoger gewaardeerd belang gediend wordt. De verwerende partij heeft in de bestreden beslissing geen enkele afweging gemaakt tussen de motieven van de verwijderingsmaatregel en de ontwrichting van het gezin van de verzoekende partij veroorzaakt door de bestreden beslissing. Bovendien wordt in de bestreden beslissing aan de verzoekende partij een inreisverbod van drie jaar opgelegd. Overeenkomstig artikel 74/11, §2, lid 2 kan de verwerende partij zich in individuele gevallen onthouden van het opleggen van een inreisverbod, omwille van humanitaire redenen. De verwerende partij heeft echter besloten geen enkele afweging hieromtrent te maken in de bestreden beslissing en veroorzaakt de ontwrichting van het gezin van de verzoekende partij met het nemen van de bestreden beslissing.

In een tweede middel betoogt de verzoekende partij dat ook artikel 12 EVRM wordt geschonden. Dit artikel bepaalt dat mannen en vrouwen van huwbare leeftijd het recht hebben te huwen en een gezin te stichten volgens de nationale wetten die de uitoefening van dit recht beheersen. Zoals reeds vermeld heeft de verzoekende partij reeds geruime tijd een vaste partner, mevrouw N.D. Het koppel wenst te huwen. Het huwelijk is gepland op vrijdag 10 augustus 2012 om 11.30uur. De verzoekende partij verwijst naar stuk 5. Het terugsturen van de verzoekende partij naar haar land van herkomst is een beknotting van het recht te huwen. Beide partners moeten de mogelijkheid krijgen om samen naar hun huwelijk toe te leven.

Na nazicht van het administratief dossier stelt de Raad vast dat er zich in het hele administratieve dossier geen spoor bevindt van de beweerde relatie van de verzoekende partij, noch van haar voorgenomen huwelijk. Ten minste niet in de documenten die dateren van voor de bestreden beslissing. In het document van de rechtbank van eerste aanleg van Nijvel wordt er wel verwezen naar het feit dat mevrouw N. D. een verklaring van huwelijk zou gaan neerleggen bij de gemeente Waver. Er wordt echter eveneens vermeld dat zij dit zou doen op 18 juli 2012, met andere woorden na de bestreden beslissing. Bovendien dateert dit document van de rechtbank van eerste aanleg van Nijvel van 30 juli 2012, en dus eveneens van na de bestreden beslissing. Ook de verklaring van huwelijk dateert van 30 juli 2012, dus van na de bestreden beslissing, net als de niet gedateerde documenten 'transmis par fax', waarin wordt verwezen naar vorige faxen van 23 en 28 juli 2012. Ook de nieuwe aanvraag op grond van artikel 9bis, waarin de verzoekende partij verwijst naar haar relatie, dateert van 30 juli 2012, en dus van na de bestreden beslissing. Dit geldt eveneens voor het document van het Consulaat-Generaal van Turkije, dat dateert van 27 juli 2012, de 'requête de recours, die dateert van 21 juli 2012, de 'fiche de signalement d'un mariage de complaisance projeté', die dateert van 23 juli 2012, de 'volmacht voltrekking huwelijk', die dateert van 17 juli 2012, het 'verzoekschrift tot schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid', dat dateert van 20 juli 2012, en de fax van de FOD Binnenlandse zaken, die dateert van 19 juli 2012. Zoals de verwerende partij terecht stelt in de nota met opmerkingen kan de verzoekende partij dan ook niet dienstig verwijzen naar haar beweerde voorgenomen huwelijk, nu het stuk 5 waarnaar zij in haar verzoekschrift verwijst pas op 18 juli 2012, zijnde twee dagen na de betekening van de bestreden beslissing, werd opgesteld. Verder toont de verzoekende partij inderdaad ook niet aan dat dit document door de stads- of gemeentediensten werd opgesteld. Ook de verklaringen die de verzoekende partij bij haar verzoekschrift voegt en waarnaar zij in haar middelen verwijst, dateren van na de bestreden beslissing, met uitzondering van de verklaring van de heer M.F.B, die dateert van 23 juni 2012, maar in deze verklaring rept de heer M.F.B. met geen woord over een eventuele relatie van de verzoekende partij, noch over een voorgenomen huwelijk. Minstens maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat er zich in het administratief dossier wel degelijk elementen bevinden die verwijzen naar de beweerde relatie en het beweerde gezinsleven, en die dateren van voor de bestreden beslissing en waarmee de verwerende partij dus rekening had moeten houden. Bovendien merkt de Raad op dat in het 'Rapport administratif de controle d'un étranger', dat zich in het administratief dossier bevindt en dat dateert van 15 juli 2012, het volgende vermeld staat: "Le jeune dont question nous dit habiter chez sa soeur ...". Dit strookt dus in het geheel niet met de loutere bewering van de verzoekende partij in haar verzoekschrift dat zij reeds sinds september 2011 zou samenwonen met haar partner. Om dienstig te kunnen verwijzen naar een eventuele schending van artikel 8 EVRM dient de verzoekende partij minstens aannemelijk te maken dat zij het bestuur op de hoogte heeft gebracht van het feit dat zij beschikt over een privé- of gezinsleven zoals bedoeld bij artikel 8 EVRM. Uit voorgaande blijkt dat de verzoekende partij dit heeft nagelaten. Zij kan de schending van artikel 8 EVRM dan ook niet dienstig aanvoeren.

Dezelfde bespreking gaat op voor de aangevoerde schending van artikel 12 EVRM. Aangezien uit de vorige paragraaf blijkt dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij op enig moment aan het bestuur heeft laten weten dat zij van plan was in het huwelijk te treden of dat zij beschikte over een effectief gezinsleven, kan de verzoekende partij de schending van artikel 12 EVRM niet dienstig aanvoeren.

Het beroep is niet ontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC